

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی قزوین

دانشکده دندانپزشکی

«پایان نامه»

جهت دریافت درجه دکترای دندانپزشکی

موضوع:

تعیین فراوانی استئواسکلروزیس ایدوپاتیک فکی در رادیوگرافی‌های

پانورامیک مراجعین به دانشکده دندانپزشکی قزوین از اسفند ماه ۱۳۷۹

الی تیر ماه ۱۳۸۰

استاد راهنما

سرکار خانم دکتر آناهیتا مرامی

نگارش

علیرضا لباف

سال تحصیلی ۸۰-۱۳۷۹

شماره پایان نامه: ۱۵۷

اصطلاح IO برای توصیف ناحیه‌ای رادیوپاک با منشأ ناشناخته بکار می‌رود این حالت معمولاً بدون علامت بوده و در رادیوگرافی‌هایی که به علل مختلف گرفته می‌شود، کشف می‌گردد. اندازه، شکل و حدود و دانسیته این رادیوپاک‌ها مختلف است. این مسئله مهم است که IO را از موارد دیگر مانند استئیت متراکم، دیسپلازی سمنتال پری آپیکال، سنگ غده بزاقی تحت فکی، توروس، اگزوزتوزیس، استئوما، ادنتوما تمیز داده شود.

هیچ علت شناخته شده‌ای برای IO وجود ندارد و درمان خاصی هم نیاز ندارد عموماً اصطلاح ایدوپاتیک بیانگر آن است که علت قطعی برای بروز آن نمی‌توان یافت. مشاهده موارد متعددی از IO در رادیوگرافی‌های بیماران مراجعه کننده به بخش رادیولوژی دانشکده دندانپزشکی دانشگاه قزوین ما را بر آن داشت که در تحقیقی میزان شیوع آنرا از نظر جنس، سن، موقعیت آناتومیکی مورد بررسی قرار دهیم در این تحقیق رادیوگرافی‌های پانورامیک ۳۱۵ بیمار شامل ۱۷۸ زن و ۱۳۷ مرد بررسی گردید، تعداد ۴۰ ضایعه IO تشخیص داده شد که این مقدار یک فراوانی ۱۱/۷ درصدی را نشان داده است.

مانند یافته‌های سایر محققین از نظر سنی بیشترین موارد در دهه‌های چهارم و پنجم زندگی دیده شد و اختلاف آماری معنی داری برای شیوع آن در بین زن و مرد دیده نشد و شایع‌ترین نوع آن جدای از دندان بوده و محل بروز آن در ناحیه مولرهای فک پائین می‌باشد.

در انتها پیشنهاد می‌گردد جهت ارائه آمار و نتایج دقیق‌تر

(۱) محاسبه شیوع کلی ضایعه

۲) مقایسه انواع IO در دهه‌های مختلف سنی با تعداد کافی بررسی گردد تا به نتایج معتبرتری دست بیابیم.